

सारस्वत वाणी

प्रकाशनः
संयुक्त गौड सारस्वत सभा, कालिकत

ANNUAL SUBSCRIPTION ₹ 12/-

खंड 42 अंक 9 (केवळ अंगा खातीर) सप्तंबर 1, 2020

SARASWATH VANI

Published By
SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA, CALICUT

Jayalakshmi®
THE BRIDAL DESTINATION
Move in Silk

100% BIS ഹോൾമാർക്ക്ഡ് ലൈറ്റ് വെയ്റ്റ്, ട്രഡീഷണൽ, ആന്റിക്ക്
വിവാഹാഭരണങ്ങളുടെ

വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന കളക്ഷൻ

25 പവൻ വിവാഹാഭരണങ്ങൾ **50 പവന്റെ പൊലിമയോടെ**	50 പവൻ വിവാഹാഭരണങ്ങൾ **100 പവന്റെ പ്രൗഢിയിൽ**

AKSHAYA
JEWELLERS

GOLD - DIAMONDS - SILVER - GEM STONES

MELEPALAYAM ROAD, CALICUT-1

☎ 0495 27 28 916, 7012 73 73 56

Follow us on :

OPENS ON ALL SUNDAYS VALET PARKING AVAILABLE

Saraswath Vani

Published by
SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA
SOORAJ JEWELLERS,
KAMMATH LANE, CALICUT - 673 001, PH : 2701420
Reg. No. 16 / 1974

खंड 42 | अंक 9 | (केवळ अंगा खातीर) | सप्तंबर 1, 2020

मांडावळ

ATTENTION PLEASE

Materials, News items for publication in the Saraswath Vani should be sent to the following address before 25th of each month:

Editor, Saraswath Vani
Sooraj Jewellers
Kamath Lane
CALICUT - 673 001
e-mail: saraswathvani@gmail.com

प्रार्थना

"The material universe the created beings, and whatever there is manifoldly and profusely created in the past and in the present in the form of the world, all that is indeed Rudra, salutation be unto him."

Mahanatayana Upanishad

सुभाषितम्

The body of a king may have been carried in golden chariots pulled by elephants. However, even that body is subject to the inevitable grip of time and perishes in varied ways. Once we understand the evanescent nature of life, we will be able to live in harmony with all beings.

अमृतवचनम्

The modern man, despite all his comforts and conveniences, is still perplexed. He cannot call home heart to quietness, because his spirit is not in tune with the infinite.

Nani Palkhivava

SHRI SRINIVASA NIGAMAGAMA PATHASALA

U. Gopal Maller

A priest, for all practical purposes, as an Archak, should be capable of worshipping worship to the Lord, chanting the appropriate mantras with perfect intonation, clarity, total dedication and devotion, as prescribed by the Agama Sastras for the welfare and all- round progress of the society.

The priest, as a Purohit, acts as an instructor of the householder (Grihastha) in religious matters and teaches him the Vedas, Sastras, Smrithies and other relevant scriptures, and acts as the protector of Dharma and the master of religious rites and ceremonies. Here, the Purohit is the Kula Guru or Kulacharya of the families for whom he acts as the master of the religious rites and ceremonies.

And the very same priest, gaining proficiency in the art of narrating the Puranas, relates the philosophy and the moral and ethical stories therein so as to instil in the minds of the people the urge to lead a righteous and devout life, he is called a Puranic.

In short, especially in modern times, the priest is an Archak, a Purohit and a Puranic, all the tree rolled into one. As far as GSB households are concerned, the presence of the family Purohit is inevitable while performing religious rites and ceremonies. So, the family Purpohit has an unavoidable, special position in every GSB household. And even for inviting some other Purohit on any special occasion or for some purpose, it is essential to seek the permission of one's own family Purohit.

Gurukula System:

The Gurukula system is unique to Bharat. During ancient times, education in Bharat used to be residential. The pupils had to stay in their Guru's home, which provided them with greater opportunity to learn thoroughly both science and arts subjects. In the Gurukula, the celebrate student who leads a life of chastity and austerity, serves his Guru with utmost humility and reverence. There he is taught the Mantra and Brahmana sections of the Vedas. Apart from it, this also enabled them to learn practical lessons in ethics, morality and spirituality from the exemplary life of their preceptor.

When the number of students increased, it became difficult to accommodate them in the Guru's home, which paved the way for the founding of Gurukulas. The Gurukulas were maintained by the kings and the affluent among the subjects, so as to ensure quality education to students, free of any cost. To help the students to develop a wholesome personality, in the Gurukulas, in addition to securing their welfare and intellectual development, their spiritual development also used to be taken care of. The senior and better qualified students also used to get the opportunity to teach the novices, so as to enable them to enhance their knowledge and gaining proficiency in the art of teaching. Another notable feature of the Gurukula system was that all the students were treated alike, irrespective of the social strata to which they belonged, so that they got accustomed to communal living, sharing equally all the common facilities made available to them.

Shri Srinivasa Nigamagama Pathashala:

Shri Srinivasa Nigamagama Pathashala is a Veda Pathashala owned and managed by Shree Kashi Math Samsthan. This is the only institution, under the direct supervision of HH Swamijis' of Shree Samsthan, offering a three-year course of Vedic education.

The Pathshala is located in a serene location housing the Pushkarini of Sri Venkataramana Temple, Car Street, Mangaluru. It is also surrounded by Shri Mahamaya, Lord Vithoba, Shri Krishna and Sharavu Mahaganapathi temples.

Considering the increasing interest in Vedic learning in the GSB Samaj, His Holiness Shrimath Sudhindra Thirtha Swamiji, Mathadhipathi of Shree Kashi Math Samsthan, felt the need to have a Veda Pathashala to serve the purpose.

In the year 1971, Swamiji took over the administration of Shri Srinivas Nigamagama Pathashala, which followed the age- old Gurukula System. This unique residential education facility has been imparting traditional education of high standards to its students, free of cost. The education is free to all students. All those interested, who have passed 10th standard or its equivalent, are eligible to join the Pathasala. The Pathashala, which was renovated completely in the year 2006, and inaugurated by H.H Shrimath Sudhindra Thirtha Swamiji on 9th May 2006, is well known for its excellent facilities, good environment and, above all, the guidance and blessings of

Spiritual Head, under whose tutelage and guidance our society could achieve remarkable progress and prosperity all these years.

Till date, Shri Srinivasa Nigamagam Pathashala has brought out more than 30 Dharmic books, authored by the Principal of the Pathashala in Devanagari script for the benefit of the students, under the name and style Granthamala. And all the books were formally released by His Holiness, our Shri Swamiji.

The faculties:

Pandit Shri Shringeri Sudakar Bhat ji is the Principal of the Pathasala. And a host of faculties teach the subjects like Rik-Samhitha, Brihat-Mantra- Samhitha, Yajurveda, the Upanishads, the Brahma Sutra, Dwadasha Stotra, Srimad Bhagavad Gita, Sapthashathi, Sahasranamas, Jithanthe Strota, Vayu Stuthi. And in addition to teaching Deva Pooja, Sandhya Vandana, lessons in Prayogas, Sthapana Vidhi, Aparakarma Shanti, Shodasha Samskaras, Jyothisha-Muhurtha and Brihat Jathaka are also given. As part of teaching Sanskrit language and literature, the students are taught lessons in Thrikanda, Amara-Shabda-Dhatu, Kavya-Chempu-Tharaka, Dasha Prakarana on Madhwa Philosophy, etc.

Apart from the regular Pandits, visiting scholars also impart knowledge to the students. All students are taught Trikaal Pooja, Parva Pooja and observe Vyasopasana on every Thursday.

The study course is for three years, wherein 9 Exams are conducted (one in every quarter) and the annual exams at the end of the year. The first eight exams are conducted by the regular Pandits of the Pathashala, and the 9th is conducted by a guest Vaidik.

The titles (1) Purohita Ratna, (2) Purohitha and (3) Archaka are bestowed upon the successful students and they are awarded certificates, with the Hastakshar (signature) of His Holiness the Shri Kashi Mathadhipathi.

Other activities:

On auspicious occasions, at the invitation of Shree Venkatramana temple committee, the students do Veda Parayanam during the temple poojas and Parayanam during the period of Chathurmasa.

The GSB temple administrations all over India give due consideration and priority to the holders of certificate issued by the institution, while appointing priests.

In the service of society:

The institution is also helping the members of the GSB

community, who are desirous of learning 'Sandhya Vandana' and 'Deva Pooja'. Classes are provided in Sanskrit language also. Facilities for teaching Bhajans, Computer technology, Sanskrit and other communicative languages, etc., have also been introduced. The institution encourages self- study and also strives to bring about professionalism in learning.

Our duty towards the Pathasala:

If during former times the kings and affluent among the subjects were the ones who patronised the Gurukulas, in modern times, it is the solemn duty of the Samaj Bhandavs at large to fulfil the needs of the Gurukulas. And Shri Srinivasa Nigamagama Pathashala, which helps us to preserve our age-old and time-tested unique traditions and customs, by moulding qualified Purohits to serve our religious, cultural and spiritual needs, demands our patronage, both in monitory terms and in kind, which will also bring us the grace of Shri Hari-Guru.

സ്കാൻഡിനേവിയൻ സുന്ദരികൾ

(തുടർച്ച)

ഡോ.ആശാജയകുമാർ

വാസാ മ്യൂസിയം

കപ്പൽ യാത്രയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രശസ്ത മ്യൂസിയമാണ് സ്റ്റോക്ക്ഹോമിലെ വാസാ മ്യൂസിയം. ജുർഗാർഡൻ (DJURGARDEN) എന്ന ഐലന്റിലാണ് ഈ മ്യൂസിയം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. 1628 ൽ കന്നി യാത്ര പുറപ്പെട്ട വാസ എന്ന കപ്പൽ ഏതാനും മിനിട്ടുകൾക്കകം മുങ്ങിപ്പോവുകയും. 333 വർഷങ്ങൾ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുകയും. കാര്യമായി കേടുപാടുകളൊന്നും കൂടാതെ കപ്പലിനെവീണ്ടെടുക്കുകയും. അതിനെഒരു മ്യൂസിയം സ്പെസിമനാക്കുകയും ചെയ്ത വിസ്മയമാണ് നമുക്കവിടെ കാണാൻ കഴിയുക.

മ്യൂസിയം മുഴുവൻ കണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടൈറ്റാനിക് സിനിമ കണ്ട പ്രതീതിയാണുണ്ടായത്.

ഓഗസ്റ്റ് 10, 1628, ഞായർ

സ്വീഡിഷ് നേവിയുടെ അഭിമാനമായിരുന്നു വാസ. സുന്ദരമായ ഒരു ഞായറാഴ്ച ഉച്ച തിരിഞ്ഞ് നൂറ്റമ്പതോളം യാത്രികരെയും കൊണ്ട് വാസ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയിരങ്ങളാണ് അവളെ യാത്രയയക്കാൻ ഹാർബറിലെത്തിയത്. രാജാവും പരിവാരങ്ങളും, നേവിയിലെ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥർ, കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ, കപ്പലിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെ ബന്ധുമിത്രാദികൾ, നാട്ടുകാർ... .... എന്തൊരു ഉത്സവമായിരുന്നു! കപ്പലിലെ പീരങ്കികൾ ഗർജ്ജിച്ചു. കപ്പലിലെ നാലു "പായകൾ" നിവർന്നു.

പക്ഷെ ആ സന്തോഷം അധികനേരം നീണ്ടു നിന്നില്ല. സന്തോഷത്തിന്റെ ആർപ്പുവിളികൾ ദീനരോദനങ്ങൾക്കു വഴി മാറി. പോർട്ടിൽ നിന്നും വെറും 1300 മീറ്റർ യാത്ര ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, തീരത്തു നിന്നും കേവലം 120 മീറ്റർ ദൂരെ വാസ ചരിഞ്ഞു പിന്നെ മുങ്ങി. കപ്പൽ ചരിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ പലരും കടലിലേക്ക് എടുത്തു ചാടി. ഹാർബറിലുണ്ടായിരുന്നവർ ബോട്ടുകളുമായി പാഞ്ഞെത്തി പറ്റുന്നത്രയും പേരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി കരയ്ക്കെത്തിച്ചു. എങ്കിലും മുപ്പതോളം പേർ മരിച്ചു. അവരിൽ കപ്പിത്താൻ ഹാൻസ് ജോൺസണും പെടും. ഭാരമുള്ള സാധനങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ വീണ് ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്തവരായിരുന്നു മരിച്ചവരിൽ അധികവും.

എന്തുകൊണ്ടാണ് വാസ മുങ്ങിയത്?

17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിന് ശാസ്ത്രീയമായ അടിത്തറ ഇല്ലാതിരുന്നതാണ് മുഖ്യ കാരണം. മുൻകാല പരിചയത്തിന്റെ ബലത്തിലാണ് കപ്പൽ നിർമ്മാണം നടന്നിരുന്നത്. കയറ്റാവുന്നതിലധികം തൂക്കമുള്ള പീരങ്കികൾ കയറ്റിയതും വിനയായി.

അഡ്മിറൽ ക്ലാസ് ഫ്ളെമിങ് - "കണ്ടറിവ് ഇരട്ടാക്കുക" എന്ന് മലയാളത്തിലൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്. ഈ വിദ്വാൻ ഇങ്ങനെയൊരു വിദ്യ കാണിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കപ്പൽ നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു.

1628 ൽ കപ്പലിന്റെ കന്നിയാത്ര തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് കപ്പലിൽ ചെറിയൊരു ടെസ്റ്റ് നടത്തി. 30 പുരുഷന്മാർ കപ്പലിന്റെ ഡെക്കിൽ തലങ്ങും വിലങ്ങും ഓടി. ഹാർബറിൽ നിർത്തിയിട്ടിരുന്ന കപ്പൽ വല്ലാതെ ആടിയുലഞ്ഞു. ഈ ടെസ്റ്റിന്റെ ചുമതലയുള്ള അഡ്മിറൽ "സ്റ്റോപ്പ്" എന്നലറി. കപ്പൽ മുങ്ങിപ്പോകുമോ എന്ന് അയാൾ പേടിച്ചു. മേലധികാരികളെ ഈ വിവരം അയാൾ അറിയിച്ചില്ല. അറിയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വൻ ദുരന്തം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു.....

കടലിന്നഗാധമാം നീലിമയിൽ

വാസ ചെളിയിൽ പൂണ്ട് അങ്ങനെകിടന്നു. കല്ലായിപ്പോയ ശബരി ശാപമോക്ഷവും കാത്ത് ശ്രീരാമനെകാത്തു കിടന്നതുപോലെ.... വാസയുടെ ജനാലകളിലൂടെ മത്സ്യങ്ങളും കടലാമകളും കടൽക്കുതിരയും ഞണ്ടുകളും മുങ്ങാംകുഴിയിട്ടു. ശൈത്യവും ഗ്രീഷ്മവും വസന്തവും ഹേമന്തവുമൊക്കെ പലവട്ടം വന്നു. വർഷം 333 കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ശ്രീരാമനെപ്പോലെ ഒരാൾ വാസയ്ക്ക് ശാപമോക്ഷമേകാൻ അവതരിച്ചത്.

തകർന്ന കപ്പലുകളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയിരുന്ന ആൻഡേഴ്സ് ഫ്രാൻസെൻ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന് എങ്ങനെയെങ്കിലും കടലിന് അടിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന വാസയെ കണ്ടെത്തണമെന്ന മോഹം കലശലായി. 1954-56 കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം വാസ മുങ്ങിയെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് നീളമുള്ള കയറിന്റെ അറ്റത്ത് കെട്ടിത്തൂക്കിയ നങ്കൂരവുമായി കടൽ അരിച്ചുപെറുക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യമം പാഴായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൂണ്ടയിൽ കപ്പലുണ്ടാക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന, വെള്ളത്തിൽ കുതിർന്ന 'ഓക്ക്' എന്ന മരക്കഷ്ണം കുടുങ്ങി. ആൻഡേഴ്സിന്റെ സഹായിയും മുങ്ങൽ വിദഗ്ധനുമായ Per Edwin Falting കടലിനടിയിലേക്ക് ഊളിയിട്ടു. സന്തോഷം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുന്ന മുങ്ങൽ വിദഗ്ധനാണ് ബോട്ടിലേക്കു കയറി വന്നത്. "വാസ അവിടെയുണ്ട്! അധികം ആഴമില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത്, ഒരു കേടും കൂടാതെ കിടക്കുകയാണവൾ!"

കപ്പൽ ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് വീണ്ടെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഡൈനാമിറ്റ് വച്ചു തകർത്ത് 700 ടണ്ണോളം തൂക്കമുള്ള അതിലെ മരസാമാനങ്ങൾ ഇന്ധനമായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നായിരുന്നു 1920 ലെ തീരുമാനം.

പക്ഷെ ആൻഡേഴ്സ് ഫ്രാൻസെൻ വാസയെ മുഴുവനോടെ പൊക്കിയെടുത്ത്, ഒരു മ്യൂസിയം സ്പെസിമനാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കാനാണ് തീരുമാനമെടുത്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി സ്വീഡിഷ് നേവി, സ്വീഡിഷ് മാരിടൈം മ്യൂസിയം, സ്വീഡിഷ് നാഷനൽ ഹെറിറ്റേജ് ബോർഡ്, Neptune എന്ന ഷിപ്പിംഗ് കമ്പനി എന്നിവർ സഹായഹസ്തങ്ങൾ നീട്ടി.

1957 ൽ വാസയുടെ അടിയിലൂടെ തുരങ്കങ്ങളുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ സ്റ്റീലിന്റെ തടിയൻ 'കയറു'കൾ കടത്തി കപ്പലിന്റെ രണ്ടു വശത്തുമായി ജലപ്പരപ്പിൽ രണ്ടു കൂറ്റൻ കപ്പലുകൾ സ്ഥലം പിടിച്ചു. അവയുടെ ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് വാസയെ മെല്ലെ മെല്ലെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. സമുദ്രോപരിതലത്തിലെത്താറായപ്പോൾ കൂറ്റൻ പമ്പുകളുപയോഗിച്ച് അതിലെ ചളിവെള്ളം പമ്പ് ചെയ്തു കളഞ്ഞു.

ഏപ്രിൽ 24, 1961

ഉത്സാഹം തുടികൊട്ടുന്ന മനസ്സുമായിട്ടായിരിക്കണം അന്ന് സ്വീഡൻ നിവാസികൾ ഉണർന്നത്. തെളിഞ്ഞ പ്രഭാതം. റേഡിയോ, T V എന്നിവയുടെ 'ക്രൂ' ഹാർബറിൽ "ലൈവ്" ആയി വാർത്ത പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉത്സാഹത്തോടെ തയ്യാറായി നിൽക്കുകയാണ്. ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ സ്വീഡന്റെ പതാകയുമേന്തി ഉയരമുള്ളിടത്തൊക്കെ കയറി നിൽക്കുകയാണ്. ഓഡൻ, ഫ്രിഗ്ഗ് എന്നീ രണ്ടു കപ്പലുകൾ താപ്പാനകളെപ്പോലെ നില കൊണ്ടു. അവയിൽ നിന്നും ബലവത്തായ സ്റ്റീൽ വടങ്ങൾ കാട്ടുകൊമ്പനെവാരിക്കുഴിയിൽ നിന്നും ഉയർത്താൻ പോവുകയാണ്!

സമയം 9 മണി കഴിഞ്ഞ് 3 മിനിറ്റ്. ഓഡനും ഫ്രിഗ്ഗും സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് 'വടംവലി' തുടങ്ങി!. അൽപ സമയത്തിനകം എല്ലാവരുടേയും കണ്ഠങ്ങളിൽ നിന്നും ആരവമുയർന്നു - ജലോപരിതലത്തിൽ ഒരിളക്കം. കരിവീരന്റെ മസ്തകം പോലെ കറുത്തിരുണ്ട തടി വെള്ളത്തിനു മീതെ പൊന്തിവന്നു. വാസയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പകുതിയിലധികവും വെള്ളത്തിനു മുകളിലെത്തി. ആൻഡേഴ്സ് ഫ്രാൻസനും, സുഹൃത്തും വാസയിലേക്ക് ചാടിക്കയറി ആനന്ദ നടനമാടി!

വാസയുടെ അവസ്ഥകണ്ട് ശാസ്ത്രജ്ഞർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. കാര്യമായ തകരാറൊന്നും അതിനു സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. കടും ശൈത്യമുള്ള, ഉപ്പുരസമുള്ള ബാൾടിക്ക് കടലിൽ മരം കരണ്ടു തിന്നുന്ന പുഴുക്കൾക്ക് വളരാൻ കഴിയില്ല എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ കാരണം - (ഷിപ്പ് വോസ് എന്നാണ് ഈ പുഴുക്കളെ വിളിക്കുന്നത്).

1990 ജൂൺ 15-ാം തിയ്യതി വാസാ മ്യൂസിയം കിംഗ്കാൾ VI ഗുസ്താഫ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഒരു വർഷം 60,000 കാഴ്ചക്കാരെയാണ് മ്യൂസിയത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. പക്ഷെ അധികൃതരുടെ കണക്കുകൂട്ടലെല്ലാം തെറ്റിച്ച് ഒരു മില്ല്യൺ സന്ദർശകരാണ് വാസയെ കാണാനെത്തിയത്. ഇന്നും, ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന 'മാരിടൈം' (സമുദ്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട) മ്യൂസിയമാണ് വാസാ മ്യൂസിയം.

ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ടുപോയി - ഈ കപ്പലിന്റെ പണി പുരോഗമിക്കുന്നതിനിടയിൽ ആർക്കിമിഡീസ് ഒരു സന്ദർശനം നടത്തുകയും, കപ്പലിൽ അധിക ഭാരം കയറ്റുന്നതുകണ്ട് കപ്പലിന്റെ ബാലൻസ് നഷ്ടപ്പെടാനും, കപ്പൽ മുങ്ങാനും സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് "ആപേക്ഷിക സിദ്ധാന്ത"ത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. പക്ഷെ കിറുക്കൻ, ഭ്രാന്തൻ എന്നൊക്കെ വിളിച്ച് ജനങ്ങളും, കപ്പൽ നിർമ്മാതാക്കളും അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടിയോടിച്ചു........

വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ വാസാ മ്യൂസിയത്തിലെത്തിയത്. കപ്പൽ ആദ്യം മ്യൂസിയത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനത്ത് ഉറപ്പിച്ച്, അതിനുചുറ്റും മ്യൂസിയത്തിന്റെ കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചു. കപ്പലിനു ചുറ്റും ബാൽക്കണികൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുകളിലും താഴേക്കും സഞ്ചരിക്കാൻ ലിഫ്റ്റുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രായമായവർക്കും, വീൽചെയറിൽ വരുന്ന സന്ദർശകർക്കും ചെറുപ്പക്കാരെപ്പോലെ മ്യൂസിയത്തിലെ കാഴ്ചകൾ ആസ്വദിക്കാം.

ഈ കപ്പൽ 333 വർഷം കടലിനടിയിൽ സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ആണ്ടുകിടന്നതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നി. സ്പോട്ട് ലൈറ്റുകളുടെ പ്രഭയിൽ വാസയെക്കാണാനെന്തു ഭംഗി. പാമരവും, കയറുകളും, രണ്ടും മൂന്നും ഡെക്കുകളിലെ ജനാലകളിൽ നിന്നും നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന പീരങ്കികളും, കപ്പലിന്റെ മുൻവശത്തെ ശിൽപങ്ങളും ചിത്രപ്പണികളുമൊക്കെ കണ്ടാൽ കപ്പൽ ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചു കഴിഞ്ഞതേയുള്ളു എന്നു തോന്നും!

കപ്പലിൽ നിന്നും വീണ്ടെടുത്ത കപ്പുകൾ, പ്ലേറ്റുകൾ, സ്പൂണുകൾ, ചായക്കെറ്റിൽ, പാത്രങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, അവയുടെ ബട്ടണുകൾ തുടങ്ങി പല വസ്തുക്കളും പ്രദർശിപ്പിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട് കാഴ്ചക്കാർക്ക് അടുത്തു നിന്നു കാണാനായി, തൊട്ടു നോക്കാനായി ഒരു പീരങ്കി അതിന്റെ സ്റ്റാന്റിൽ വച്ച് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജൊഹാനും ബീറ്റയും

വാസയിൽ രണ്ടു കപ്പിത്താൻമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഹാൻസ് ജോൺസണും (ജൊഹാൻ) സോഫ്രിംഗ് ഹാൻസണും കപ്പൽ മുങ്ങിയപ്പോൾ ജൊഹാനും മുങ്ങിപ്പോയി. സോഫ്രിംഗ് രക്ഷപ്പെട്ടു. ഏതാണ്ട് 30 പേർ - അവരിൽ പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും പെടും - കപ്പലിനോടൊപ്പം കടലിൽ മുങ്ങിത്താണു. ഭാരമുള്ള വസ്തുക്കൾ ശരീരത്തിൽ പതിച്ചതുകൊണ്ട് അവരിൽ പലർക്കും ഓടി അല്ലെങ്കിൽ നീന്തി രക്ഷപ്പെടാനായില്ല.

ഇങ്ങനെമരിച്ചവരിൽ കപ്പിത്താൻ ജൊഹാനും, 'ബീറ്റ' എന്നു പേരിട്ട ഒരു സ്ത്രീയും പെടും. ഹെൽഗ് എന്നയാളുടെ അസ്ഥികൂടവും വീണ്ടെടുക്കാൻ പറ്റി.

ജൊഹാന്റേയും ബീറ്റയുടേയും മുഖം ആധുനിക ടെക്നോളജി ഉപയോഗിച്ച് പുനർനിർമ്മാണം നടത്തി വച്ചിരിക്കുന്നത് കാണണം! ജൊഹാന്റെ മിഴികളിലെ നനവ്, നെറ്റിത്തടത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന വിയർപ്പുമണികൾ, ബീറ്റയുടെ മൂക്കിന്റെ വശങ്ങളിലും കവിളുകളിലും കാണുന്ന രക്തച്ഛവി എന്നിവയൊക്കെ കണ്ടാൽ ഇവ reconstruct ചെയ്ത മുഖങ്ങളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല.

മ്യൂസിയം കണ്ടു തീർക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം തികയില്ല. ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് ഹെൽസിങ്കിയിലേക്കുള്ള കപ്പലിൽ കയറാനുള്ളതുകൊണ്ട് നിജോയും ആഗ്നസ്സും ഞങ്ങളെ കഴുത്തോടെ പിടികൂടി പുറത്തു കൊണ്ടു വന്നു. പുറത്തിറങ്ങുന്നതിനു തൊട്ടു മുൻപ് കൗതുക വസ്തുക്കൾ വിൽക്കുന്ന കടയിലൂടെ കടന്നു പോകണം. അവിടെ സർവ്വം വാസ മയം.

"മണ്ണിലും വിണ്ണിലും തൂണിലും തുരുമ്പിലും

ദൈവമിരിയ്ക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ

"കപ്പിലും പന്തിലും പ്ലേറ്റിലും പേനയിലും

വാസയിരിക്കുന്നു" എന്നു പാടാൻ തോന്നി എനിക്ക്. കീചെയ്ൻ, ബാഗുകൾ, കപ്പലിന്റെ മാതൃകകൾ, കുപ്പിക്കകത്ത് അടക്കം ചെയ്ത മാതൃകകൾ, പെയിന്റിംഗുകൾ, മാഗ്നറ്റുകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്തു ഭംഗിയായിട്ടാണ് അവ പ്രദർശിപ്പിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നത് ഞാൻ വാസയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പുസ്തകവും രണ്ടു മൂന്നു മാഗ്നറ്റുകളും വാങ്ങി. ഇഷ്ടം പോലെ ഫോട്ടോയുമെടുത്തു.

മ്യൂസിയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ 18 വയസ്സുവരെയുള്ളവർക്ക് ടിക്കറ്റെടുക്കണ്ട. 18 വയസ്സിനു മുകളിൽ 150 സ്വീഡിഷ് ക്രോണ.

മ്യൂസിയത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി എല്ലാവരും ബസ്സിൽ കയറി. അടുത്ത ഫോട്ടോ സ്റ്റോപ്പ് 'ABBA' മ്യൂസിയത്തിനു മുൻപിലായിരുന്നു. ഓർമ്മയുണ്ടോ 'ABBA' എന്ന നാൽവർ സംഘത്തെ? ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾ - കോളേജ് ദിനങ്ങളിൽ ABBAയും Boney-M ഉമായിരുന്നു വിഖ്യാത പോപ്പ് ഗായക സംഘങ്ങൾ. അബ്ബയുടെ ഡാൻസിംഗ് ക്വീൻ, മാമ്മാമിയ, I have a dream, S.O.S, സൂപ്പർ ട്രൂപ്പർ, ഫെർണാണ്ടോ, ചിക്കിറ്റീറ്റ എന്നിങ്ങനെഎത്ര ഗാനങ്ങളാണ് അവർ പാടി ത്തകർത്തത്!

ആഗ്നേതാ, ആനി, Bjorn, ബെന്നി എന്നീ സ്വീഡിഷ് ഗായകർ ചേർന്ന് 1972 ൽ നിർമ്മിച്ച ട്രൂപ്പാണ് അബ്ബ. ഇവരുടെ പേരുകളുടെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്താണ് ABBA എന്ന പേര് നിർമ്മിച്ചത്. ഇവരെപ്പറ്റിയുള്ള മ്യൂസിയത്തിനു പുറത്ത് അവരുടെ "കട്ട്ഔട്ട്" വച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഖം ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഒരു ദ്വാരമുണ്ട്. പുറകുവശത്തുകൂടി പോയി അവരുടെ മുഖത്തിനു പകരം നമ്മുടെ മുഖം വച്ചു കൊടുത്ത് കൂട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് ഫോട്ടോയെടുപ്പിക്കാം. വിൽസൺ, സിനു, സ്റ്റിയോ, സ്റ്റെനഎന്നിവർ ആ ബോർഡിനു പിന്നിൽ നിരന്നു നിന്ന് മുഖം ചേർത്തു വച്ചപ്പോൾ കയ്യടി ഉയർന്നു. അബ്ബ ട്രൂപ്പ് ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും വിൽസൺ ഫാമിലിയുടെ മുഖങ്ങളും നന്നായി ചേർന്നു പോകുന്നു!

വഴിയിലൂടെ മനോഹരമായ ട്രാമുകളും, ഡബിൾ ഡെക്കർ ബസ്സുകളും കട ന്നുപോകുന്നതു കണ്ടു. അടുത്തുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ചുറുചുറുക്കും ആരോഗ്യവുമുള്ള യുവാക്കൾ യൂണിഫോമിന്റെ ഭാഗമായ തൊപ്പിയും ധരിച്ച് നടന്നു പോകുന്നതു കണ്ടു. അവരിൽ രണ്ടു മൂന്നു പേരോടൊപ്പം ഞാൻ ഫോട്ടോയെടുത്തു.

ഫോട്ടോ എടുത്ത്, നടന്നു നടന്ന് ഞങ്ങൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അടുത്തെ ത്തി. വരിവരിയായി നട്ട വൻ മരങ്ങൾ. അവിടെ ധാരാളം ബസ്സുകളും ട്രാമുകളും നിർത്തുന്ന സ്റ്റോപ്പും കണ്ടു. ചിക്കു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതോർത്തു. സ്വീഡ നിലെ പബ്ലിക്ക് ട്രാൻസ്പോർട്ട് വളരെ നല്ലതായതുകൊണ്ട് സ്വന്തമായി കാറ് വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല എന്ന്. ട്രാമുകളിൽ രണ്ടു കമ്പാർട്ട്മെന്റുകളാണു ള്ളത്. ചക്രത്തിലോടുന്ന ട്രാമും, റെയ്ലിലൂടെ ഓടുന്ന ട്രാമും കണ്ടു. കാർട്ടൂൺ കഥാപാത്രങ്ങളെയൊക്കെ പെയ്ന്റ് ചെയ്ത് മനോഹരമാക്കിയ ട്രാമുകളാണ്.

Hop on Hop off Red Buses എന്ന ഡബിൾ ഡെക്കർ ബസ്സും കണ്ടു. ടൂറിസ്റ്റു കൾക്ക് ഒരു ദിവസത്തെ ടിക്കറ്റെടുത്താൽ ഇങ്ങനത്തെ ബസ്സുകളിൽ ഏതു സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്നും കയറാം. ഏതു സ്റ്റോപ്പിൽ വേണമെങ്കിലും ഇറങ്ങാം. ആ സ്ഥലത്തെ കാഴ്ചകളൊക്കെ കണ്ടതിനു ശേഷം അടുത്ത ബസ്സിൽ യാത്ര തുട രാം. വീണ്ടും ടിക്കറ്റെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

അങ്ങനെപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചുവന്ന ബസ്സ് പെട്ടെന്ന് നിർത്തി. അവിടെ സ്റ്റോപ്പൊന്നും കണ്ടില്ല. സീബ്രാ ക്രോസ്സുമില്ല. പിന്നെന്തിനാണ് ബസ്സ് നിർത്തിയത് എന്നറിയേണ്ടേ? ബസ്സിനു മുൻപിലൂടെ 9 പേർ ജാഥയായി ഒരു

കൂസലുമില്ലാതെ ഇടംവലം നോക്കാതെ നടന്നു പോകുന്നു! ഒരമ്മത്താറാവും, അവളുടെ എട്ടു മക്കളുമാണ്. "ഇത് ഞങ്ങളുടെ റോഡാ" എന്ന മട്ടിൽ "തത്തോം പൊത്തോം"ന്ന് ആടിയാടി മാർച്ച് ചെയ്ത് നീങ്ങിയത്. ഞങ്ങൾ ക്യാമറയുമായി ജാഥയുടെ ദൃശ്യം വീഡിയോയിൽ പകർത്താൻ അങ്ങോട്ടോടി. അമ്മയ്ക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഒട്ടും പേടിയില്ല. ഇങ്ങനത്തെ കാട്ടുതാറാവുകൾ (Wild geese) ദൂരെ എവിടെനിന്നോ വന്ന ദേശാടനപ്പക്ഷികളാണെന്നും, അവയെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ വലിയ പിഴ ഒടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നും ഗൈഡ് പറഞ്ഞു.

നിക്കോളാസ് ഞങ്ങളെ അവിടത്തെ ഓപ്പൺ മാർക്കറ്റ് കാണിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയി. ഒരുപോലിരിക്കുന്ന അനേകം സ്ട്രീറ്റുകൾ. നല്ല വൃത്തിയും വെടിപ്പും. സ്ട്രീറ്റിന്റെ രണ്ടു വശത്തും കടകൾ. നാലും കൂടിയ വഴികളിൽ പൂക്കളും പഴങ്ങളും, ചെടികളും വിൽക്കാൻ വച്ചിരിക്കുന്നു. Fairy tale ലെ രംഗം പോലെ House of candy എന്ന മിഠായിക്കട; 26th May, Mother's Day അന്ന് അമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കാനുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കട. Apoteke Uggla എന്നെഴുതിയ മരുന്നുകട. അതിനു മുൻപിൽ ഹാരിപോട്ടറിന്റെ മൂങ്ങയുടെ ഓർമ്മ ഉണർത്തുന്ന വലിയൊരു സ്വർണ്ണ മൂങ്ങ. ബോൺസായ് സ്റ്റൈലിൽ വളർത്തിയ ഓറഞ്ച് ചെടിയിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ധാരാളം ഓറഞ്ചുകൾ, ബ്ലാക്ക്-ബ്ലൂ-ബെറികൾ, കുലകുലയായി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ടൊമാറ്റോ - ഇങ്ങനെപലതും കണ്ട് ഞാനും ജയകുമാറും നടന്നു - Harry Potter, 'Diagon Alley'യിലൂടെ ആദ്യമായി നടന്നതുപോലെ. പെട്ടെന്നാണ് മഴക്കാർ വന്ന് മാനം മൂടിയത്. ചന്നം പിന്നം മഴയും ചാറിത്തുടങ്ങി. ജാക്കറ്റിന്റെ ഹുഡ് കൊണ്ട് തല മറച്ചു. നടന്നിട്ടും നടന്നിട്ടും ബസ്സിനടുത്തെത്തുന്നില്ല. ഞങ്ങൾക്കു വഴി തെറ്റി! കൃത്യം ഒരു മണിക്ക് ബസ്സിലെത്തണമെന്ന് നിജോ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പരിഭ്രമിച്ച് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു. അവസാനം, കൃത്യം ഒരു മണിക്ക് ഞങ്ങൾ ബസ്സിലെത്തിച്ചേർന്നു. ബാക്കിയെല്ലാവരും നടന്ന് കാലുകഴച്ചതുകൊണ്ട് നേരത്തേ തന്നെ ബസ്സിലെത്തിയിരുന്നു.

ഉച്ചയ്ക്ക് Best of India എന്ന ഇന്ത്യൻ റസ്റ്ററന്റിലായിരുന്നു ലഞ്ച്. റൈസ്, ഖിച്ച്ഡി, നാൻ, മൂന്നു തരം വെജിറ്റബിൾ കറികൾ, തൈര്, നല്ല എരിവുള്ള ചട്നി, പപ്പടം, ഉപ്പിലിട്ട വലിയ മുളക്, ചോക്ലേറ്റ് ഐസ്ക്രീം എന്നിവയായിരുന്നു വിഭവങ്ങൾ. എന്തോ ഒരു 'നോൺ' വിഭവവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കപ്പലിൽക യറാൻഹ ാർബറിലേക്കുപ ാകുമ്പോൾവ ലിയ flood lit സ്റ്റേഡിയം കണ്ടു. സ്റ്റേഡിയം എന്നതിന് STADION എന്നാണ് സ്വീഡിഷ് ഭാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

ഹാർബറിൽ സിൽജ സിംഫണി എന്ന മനോഹരമായ കപ്പൽ ഞങ്ങളെയും കാത്ത് കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഫിൻലൻഡിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി.....

(തുടരും)

കുട്ട്യോളുടെ ലോകം

സൂര്യ അശോക്

(കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി ബാലസാഹിത്യ പുരസ്ക്കാരം നേടിയ
കൊങ്കണി കൃതി "ഭുർഗ്യാംലൊ സംസാർ"മലയാളത്തിൽ
പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത് ശ്രീമതി പുഷ്പ നവീൻ)

ശർക്കരയും പഞ്ചസാരയും

അമ്മ ശർക്കര എടുക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് കണ്ണൻ ഓടി അടുത്തു വന്നു.

കണ്ണൻ : അമ്മേ ഒരു കഷ്ണം ശർക്കര എനിക്കും തരൂ.

അമ്മ : ഇതാ, ഈ ചെറിയ കഷ്ണം എടുത്തോളൂ.

കണ്ണൻ : ശർക്കര കൊണ്ട് അമ്മ എന്താണ് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്നത്?

അമ്മ : ഞാൻ അവിൽ നനയ്ക്കാൻ പോവുകയാ. കണ്ണന്റെ അനിയത്തി രൂപയും അവിടെയെത്തി.

രൂപ : എനിക്കും വേണം ഒരു കഷ്ണം ശർക്കര

അമ്മ : തരാല്ലോ. ഇതാ ഒരു കഷ്ണം നീയും കഴിയ്ക്കൂ.

അമ്മ ഒരു കഷ്ണം ശർക്കര രൂപയ്ക്കും കൊടുത്തു.

കണ്ണൻ : ശർക്കരക്ക് എന്താ സ്വാദ്! അമ്മേ, ഈ ശർക്കര എങ്ങനെയാ ഉണ്ടാക്കുന്നത്?

രൂപ : പഞ്ചസാരയിൽ നിന്നാണോ?

അമ്മ : അല്ല, പഞ്ചസാരയിൽ നിന്നല്ല. എന്നാൽ ശർക്കരയും പഞ്ചസാരയും തയ്യാറാക്കുന്നത് കരിമ്പിൽ നിന്നാണ്.

കണ്ണൻ : കരിമ്പിൽ നിന്നോ? അതെങ്ങനെ?

അമ്മ : നല്ല മധുരമുള്ള കരിമ്പിൻ നീര് നിങ്ങൾ കുടിച്ചിട്ടില്ലേ? ആ നീര് വറ്റിച്ചിട്ടാണ് ശർക്കരയുണ്ടാക്കുന്നത്.

രൂപ : ഹായ്, കരിമ്പിൻ ജ്യൂസ്! വായിൽ വെള്ളം വരുന്നു.

കണ്ണൻ : അതെ, കരിമ്പിൻ ജ്യൂസിന് നല്ല സ്വാദാണ്. ജ്യൂസെടുക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അമ്മ : രൂപ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ട്, അല്ലേ? ആദ്യമായി കരിമ്പിന്റെ പുറം തൊലി ചീവിക്കളയുന്നു. പിന്നെ മെഷീനിലിട്ട് ഞെക്കി ജ്യൂസ് എടുക്കും, അല്ലേ?

കണ്ണൻ : ഓ, അതെ. പക്ഷേ ആ ജ്യൂസ് കട്ടി കുറഞ്ഞ് വെളുത്താണല്ലോ കാണാറ്. അതെങ്ങനെയാ ഇങ്ങനെയാകുന്നത്?

അമ്മ : പറയാം. ആ കരിമ്പിൻ നീര് വലിയ വലിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി നല്ല തീയിൽ തിളപ്പിച്ച് വറ്റിക്കുന്നു. ചാറ് കട്ടിയായിത്തീരുമ്പോൾ ഇറക്കി വെച്ച് വലിയ തട്ടുകളിൽ നിരത്തി തണുക്കാൻ വെയ്ക്കുന്നു. തണുക്കുമ്പോൾ ഉരുട്ടി ഉണ്ടകളാക്കി മാറ്റുന്നു.

രൂപ : ഹായ്! അങ്ങനെയാണ് നമുക്ക് തിന്നാൻ ഉണ്ട ശർക്കര കിട്ടുന്നത്.

കണ്ണൻ : പഞ്ചസാര വെളുത്താണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. ശർക്കര വെളുത്തതുമല്ല. പഞ്ചസാര എങ്ങനെയാ ഉണ്ടാക്കുന്നത്?

അമ്മ : പഞ്ചസാര വലിയ ഫാക്ടറികളിലാണ് തയ്യാറാക്കുന്നത്. അവിടെ പാത്രങ്ങളിൽ തിളപ്പിച്ച് വറ്റിച്ചല്ല കരിമ്പിൻ നീര് വറ്റിക്കുന്നത്. അവിടെ മെഷിനുകളുണ്ട്, ജ്യൂസെടുക്കാനും ജ്യൂസ് വറ്റിക്കാനുമെല്ലാം വലിയ മെഷീനുകളാണ് ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നത്. ഫാക്ടറികളിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മെഷീനുകളാലാണ് നടക്കുന്നത്.

കണ്ണൻ : പഞ്ചസാര വെളുക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

അമ്മ : പറയാം. വറ്റിയ ജ്യൂസ് തണുപ്പിച്ചാൽ തരികളായാണ് കിട്ടുക. ഈ തരികൾ വെളുപ്പിക്കാൻ ഒരു രാസ പദാർത്ഥം ജ്യൂസ് വറ്റിക്കുമ്പോൾ ചേർക്കുന്നു. അതിന് 'ബ്ലീച്ച്' എന്നാണ് പറയുന്നത്. 'ബ്ലീച്ച്' ചെയ്യുമ്പോൾ പഞ്ചസാരയുടെ തരികളെല്ലാം വെളുത്തു കിട്ടുന്നു.

കണ്ണൻ : ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ പിടികിട്ടി. കൽക്കണ്ടവും ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത് അല്ലേ?

അമ്മ : അതെ. ഇതാരുടെയാ ഈ കുഞ്ഞിക്കൈ ശർക്കര എടുക്കാൻ വരുന്നത്? രൂപാ, ശർക്കര തിന്നതു മതി. ഇനി അവൽ നനച്ചതു തിന്നാം.

കണ്ണൻ : അവൽ നനച്ചു കഴിഞ്ഞോ?

അമ്മ : കഴിഞ്ഞു. ഇതാ രണ്ടു പേർക്കും അവിൽ നനച്ചത് കഴിച്ചോളൂ.

കണ്ണൻ : ഹായ് നല്ല സ്വാദ്!

രൂപ : ശരിയാ വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു.

പഞ്ച സരോവരങ്ങൾ

(മുൻലക്കം തുടർച്ച)

പത്മജ്

പുഷ്കരം:

മഹാഭാരതത്തിൽ പുലസ്ത്യ മഹർഷി ഭീഷ്മരോട് അനേകം തീർത്ഥങ്ങളെ ക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ പുഷ്കരം തീർത്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പവിത്രമാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. പുഷ്കരം തീർത്ഥങ്ങളുടെ ഗുരു എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. വാത്മീകി രാമായണത്തിലും പുഷ്കരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് വർണി ക്കുന്നുണ്ട്. സൃഷ്ടികർത്താവായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ സ്ഥിരം ആവാസകേന്ദ്രമാണ് പുഷ്കരം. പുഷ്കരത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ കൂടിയാണ് ബ്രഹ്മാവ്. അവിടെയുള്ള സരോവരത്തിൽ പുണ്യസ്നാനം നടത്തുന്നത് മന:ശാന്തി നേടുന്നതിന് കാരണ മാകുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം. സരോവരത്തിന് തൊട്ടടുത്തായി ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഭവ്യമായ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ ശ്രീ ബദ്രീനാരായണ മന്ദിർ, വരാഹ മന്ദിർ, കപാലേശ്വർ മഹാദേവ മന്ദിരം, ശ്രീരംഗ മന്ദിരം മുതലായ പ്രമുഖ ക്ഷേത്രങ്ങളും ഇവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തൂടെ ഒഴുകുന്ന സര സ്വതീ നദിയിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നതും അത്യന്തം പുണ്യകരമായി കരുതപ്പെടു ന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്ന ബ്രഹ്മാവിന്റേയും വരാഹമൂർത്തിയുടെയും ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇസ്ലാം മതാന്ധനായ ഔറംഗസേബ് നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ ക്ഷേത്രം 1809ലും വരാ ഹമൂർത്തിക്ഷേത്രം 1727ലും പുനർനിർമ്മിച്ചതാണ്. ഏറെക്കുറെ 400ൽ പരം ക്ഷേത്രങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പുഷ്കരം ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നഗരമെന്നാണ് അറി യപ്പെടുന്നത്.

സർവതീർത്ഥേഷു രാജേന്ദ്ര തീർത്ഥ ത്രൈലോക്യ വിശ്രുതം।

പുഷ്കരം നാമ വിഖ്യാതം മഹാഭാഗ: സമാവിശേത്

എന്നാണ് പുഷ്കരത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം വർണിക്കപ്പെടുന്നത്.

പമ്പാ സരോവരം:

ഭാരതത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്താണ് പമ്പാസരോവരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സീതാപഹരണത്തെ തുടർന്ന് അനുജനായ ലക്ഷ്മണനോടൊപ്പം ശ്രീരാമച ന്ദ്രൻ സീതാദേവിയെ അന്വേഷിച്ചുള്ള യാത്രക്കിടയിൽ പമ്പാസരോവരത്തിന്റെ തീരത്ത് വിശ്രമിച്ചതായി രാമായണത്തിൽ പറയുന്നു. വാത്മീകി മഹർഷി തന്റെ രാമായണത്തിൽ പമ്പാസരോവരത്തെ അതിമനോഹരമായി വർണിക്കുന്നുണ്ട്. കിഷ്കിന്ധ, ഋഷ്യമൂക പർവ്വതം, സ്ഫടികശില എന്നിവ തുംഗഭദ്രാനദിയുടെ തെക്ക് ഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പമ്പാസരോവരത്തിന്റെ രാമായണകാ ലത്തെ ഐതിഹാസികമായ സമീപപ്രദേശങ്ങളാണ്. പമ്പാസരോവരത്തിന് അടുത്തുള്ള കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ജീർണ്ണോന്മുഖങ്ങളായ ചെറിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കാണാം. അവയിലൊന്ന് ലക്ഷ്മീനാരായണ ക്ഷേത്രമാണ്. പമ്പാസരോവരത്തി നടുത്ത് ശബരീഗുഹയും കാണാം.

(അവസാനിച്ചു)

സേവനത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം

കെ. രാമാനന്ദ പൈ

സേവനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ഭിന്നമായിരിക്കും. തന്റെ കർമ്മപദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ച് യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ യേശുകൃസ്തു വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''കർത്താവിന്റെ അരൂപി എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്; കാരണം, ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുവാൻ അവൻ എന്നെ അഭിഷേചിച്ചിരിക്കുന്നു. ബന്ധികൾക്ക് മോചനവും അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ, മർദ്ദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കാൻ കർത്താവിനു സ്വീകാര്യമായ വത്സരം പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ലൂക്കോസ് : 4: 18-20) കൃസ്തുമതവിശ്വാസികൾ സേവനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അനുകരിക്കുക സ്വാഭാവികമായും ഈ മാതൃകയായിരിക്കും.

''മതപരിഗണനകൂടാതെയുള്ള ഒരു ദാനകാര്യത്തിന് മതവിശ്വാസിയായ മുസ്ലീമിനെനിർബന്ധിക്കാൻ ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിന് സാധിക്കില്ല. അതേസമയം, മതത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ദാനകർമ്മത്തിന്റെ മതപരമായ പ്രാധാന്യത്തെയും ആത്മശുദ്ധി കൈവരിക്കുന്നതിന് അത് ഏതുവിധേനയും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിന്റെ മഹത്വത്തെയും കുറിച്ച് വിശ്വാസിയായ ഓരോ മുസ്ലീമിനും അറിവുണ്ടാകും. അപ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ, ദാനകർമ്മം സാമൂഹികമായ ബോധ്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് പറയാനാവില്ല''. (The Ideal of service in Islam - Hossainur Rahman).

അടുത്തതായി, സേവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാരതീയ കാഴ്ചപ്പാടെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കാം. ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്നത് ഭഗവാന്റെ തന്നെ ബഹുവിധ രൂപങ്ങളാണ്. അവയെ തിരസ്ക്കരിച്ച് മറ്റെവിടെയാണ് നിങ്ങൾ ഭഗവാനെഅന്വേഷിക്കുന്നത്? യാതൊരു വിവേചനവും കൂടാതെ സമസ്ത ജീവികളെയും സ്നേഹിക്കുന്നവനാണ് തന്റെ ഈശ്വരനെഏറ്റവും ഉത്തമമായ രീതിയിൽ ആരാധിക്കുന്നത് ''എന്ന വിവേകാനന്ദ സ്വാമികളുടെ വചനം സേവനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാരതീയ സങ്കൽപത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ''സർവ്വഭൂതഹിതേരതാ:'' (സർവ ജീവികളുടെയും ഹിതത്തിൽ തൽപരരായി) എന്ന ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതാ വാക്യം (12-4) വ്യക്തമാക്കുന്നതും ഇതു തന്നെയാണ്. എന്താണിതിന് കാരണം? പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിയുടെ കാരണത്തെക്കുറിച്ച് തൈത്തിരിയോപനിഷദ് (ബ്രഹ്മാനന്ദവല്ലി - അനുവാകം 6) പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''സോ/കാമയത ബഹുസ്യാം പ്രജായേയേതി'' - അതായത്, ''ഞാൻ പലതായിത്തീരണം, ഞാൻ ജനിക്കണം'' എന്ന് ആ ആത്മാവ് ആഗ്രഹിച്ചു. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഈ കാണുന്ന ദൃശ്യപ്രപഞ്ചമെല്ലാം ഈശ്വരന്റെ അഭിവ്യക്തി തന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ പാശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സേവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാരതീയ സമീപനത്തെ നാം വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ഈ സങ്കൽപം താത്വികതലത്തിൽ മാത്രമാണോ നിലനിൽക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യം ഇവിടെ തീർച്ചയായും പ്രസക്തമാണ്.

നമുക്കൊരുദാഹരണം നോക്കാം. ഏതൊരു കുട്ടിയുടെയും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ വികാസത്തിൽ അതിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ ആറു വയസ്സ് അത്യന്തം സുപ്രധാനമായ പങ്ക് നിർവഹിക്കുന്നുവെന്ന് ശാസ്ത്രലോകം അംഗീകരിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അപഗ്രഥനം നടത്തിയ മരിയ മോണ്ടിസോറിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ "ദ എബ്സോർബന്റ് മൈൻഡ് " എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ പറയുന്നു: "ഒരിക്കൽ പ്രാദേശിക മോണ്ടിസോറി സ്ക്കൂളിന്റെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ രണ്ടു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു ഹിന്ദുകുട്ടി തന്റെ ശ്രദ്ധ പൂർണ്ണമായും നിലത്ത് കേന്ദ്രീകരിച്ചു കൊണ്ട് വിരൽകൊണ്ട് മണ്ണിൽ വരയ്ക്കുന്നത് കാണാറായി. രണ്ടു കാലുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഉറുമ്പ് അത്യന്തം ക്ലേശം സഹിച്ച് മുമ്പോട്ട് നീങ്ങുന്നതു കണ്ട ആ ബാലൻ, ഉറുമ്പിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് മനസ്സിലാക്കി അതിന് സുഗമമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ സഹായിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു മണ്ണിൽ വരച്ചിരുന്നത്. മൃഗ (ജീവജാലങ്ങൾ) ങ്ങളോടുള്ള പ്രിയം ആ ബാലന് പൈതൃകമായി കൈവന്നതാണെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ബാലന്റെ പ്രവൃത്തി കണ്ടു കൗതുകംതോന്നി അവിടെയെത്തിയ മറ്റൊരു കുട്ടി ഉറുമ്പിനെകണ്ടയുടൻ കാലു കൊണ്ടതിനെ ഞെരിച്ചുകൊന്നു. അവനൊരു മുസ്ലീം കുട്ടിയായിരുന്നു. ഒരു കൃസ്ത്യൻ ബാലനായിരുന്നു അവിടെ എത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ, ഒരു പക്ഷെ ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുകയോ അഥവാ തികഞ്ഞ നിസ്സംഗതയോടെ കടന്നു പോവുകയോ ചെയ്തേനെ! ജീവനോട് ഭാരതത്തിനുള്ള ആദരവ് സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ പാകത്തിലുള്ളതും ഈ ഭാവം അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയതുമാണെന്നതുമാണ് ആ ഹിന്ദു ബാലന്റെ പ്രസ്തുത നടപടിക്കു കാരണം" എന്നാണ് മോണ്ടിസോറി പറഞ്ഞുവെക്കുന്നത് (പുറം 73).

സേവനം ഈശ്വരാരാധനയാകുമ്പോൾ അതിൽ കർതൃത്വാഭിമാനത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. സേവിക്കുന്നവൻ ശ്രേഷ്ഠനോ സേവിക്കപ്പെടുന്നവൻ എളിയവനോ അല്ല. സേവനത്തെ ഉപകാരമായി കാണുന്നതിന് പകരം, നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഭഗവാൻ സേവിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ രൂപത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന് വേണം കരുതാൻ. അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ, ദീനരും ദു:ഖിതരും നിന്ദിതരുമാണ് തങ്ങൾ എന്നതിനു പകരം ഈശ്വര ശക്തിസ്വരൂപങ്ങളാണ് എന്ന ചിന്ത സേവ്യരിലും ഉണ്ടാകും. അതോടൊപ്പം തങ്ങളെ സേവിച്ച സമാജത്തെ സേവിക്കേണ്ടത് തങ്ങളുടെ പാവനവും അനിവാര്യവുമായ കർത്തവ്യമാണെന്ന ബോധം സേവ്യരിലും വളർന്നുവരും. വ്യാവഹാരികമായി പറഞ്ഞാൽ പാരസ്പരികമായ മമത്വബോധമായിരിക്കണം സേവനത്തിന്റെ പ്രേരക ശക്തി.

സമാജത്തിൽ പരസ്പരസ്നേഹം, സഹാനുഭൂതി, സഹകരണം എന്നിവ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സമാജം സമജമായി അധ:പതിക്കുകയായിരിക്കും ഫലം. അതായത്, സമാജം, "പശൂനാം പശുസമാനാനാം മൂർഖാണാം സമൂഹ:" എന്ന തലത്തിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തും. സമാജത്തെ സമാജമായി നിലനിർത്തുന്ന ഏറ്റവും പ്രമുഖമായ ഉപാധി മമത്വബോധമാണ്. മമത്വബോധത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സേവനമനോഭാവം സേവിക്കുന്നവനും സേവ്യനും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തെ തീർത്തും ഇല്ലാതാക്കും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സമാജം ഒരു മാതൃകാ കുടുംബമായി പരിണമിക്കും. ഏതൊരു കുടുംബവും നിലനിൽക്കു

ന്നതും പുരോഗമിക്കുന്നതും അംഗങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള പാരസ്പര്യത്തിന്റെയും മമത്വചിന്തയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്; ഭരണഘടനയുടെയോ നിയമാവലിയുടെയോ ബലത്തിലല്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അനുകമ്പയോ, കുറ്റബോധമോ എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹസിദ്ധിയോ സേവനത്തിന്റെ പ്രേരണയാവുക സാധ്യമല്ല.

സേവനത്തിലൂടെ തങ്ങൾ സമാജത്തിന് വേണ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്നും സമാജം തങ്ങളോട് സ്നേഹഭാവം പുലർത്തുന്നു എന്നുമുള്ള അനുഭവമാണ് സേവ്യരിൽ ഇത് ഉണ്ടാക്കുക. അതിന്റെ ഫലമായി "ഇതെന്റെ സമാജം" എന്ന സുദൃഢമായ വിശ്വാസം അവരോരോരുത്തരിലും വളരും. ഇത് സ്വാഭാവികമായും സമാജത്തിൽ ഐക്യം ഊട്ടിവളർത്തും.

പാരസ്പര്യനിയമത്തെ അനുസരിക്കുന്ന, പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന കർമ്മത്തെ യജ്ഞം എന്നാണ് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതയിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത്, സർവ്വഹിതം ലക്ഷ്യമാക്കി നി:സ്വാർത്ഥബുദ്ധിയോടെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏതൊരു കർമ്മവും യജ്ഞം തന്നെയാണ്. എല്ലാ കർമ്മങ്ങളെയും യജ്ഞരൂപത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുക എന്നതാണ് സനാതനധർമ്മം നൽകുന്ന ആഹ്വാനം. ഈ കാരണത്താലാണ് ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെ യജ്ഞസംസ്കാരമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഭാരതീയരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഈ യജ്ഞഭാവനയില്ലാതായിത്തീരുന്ന മാത്രയിൽ ഭാരതം തന്നെ ഇല്ലാതായിത്തീരും. ഇന്ന് നാം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപചയത്തിന് കാരണം ഈ യജ്ഞഭാവനക്ഷീണിച്ചു പോയതാണ്.

ഭാരതീയ സ്ത്രീ: ഒരു വിഹഗാവലോകനം

(തുടർച്ച)

ആർ.ഹരി

സ്ത്രീ അടിമത്തത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ

എഴുത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരാധീനതയുടെ കാലഘട്ടത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ആദ്യത്തേത് വളരെ അടുത്തുള്ള പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്ത് നിന്നും, രണ്ടാമത്തേത് വിദൂരമായ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്ത് നിന്നും. അടുത്ത പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്ത് നിന്ന് ആക്രമണകാരികളായി എത്തിയവർ ഇസ്ലാം മതാനുയായികളായിരുന്നു. അവരുടെ ആക്രമണോദ്ദേശ്യം കേവലം രാജനൈതികമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് മതപരം കൂടിയായിരുന്നു. അവരുടെ പെരുമാറ്റം അസഹിഷ്ണുതാപരവും മതമൗലികവാദപരവുമായിരുന്നു. ബലപ്രയോഗമായിരുന്നു അവരുടെ രീതി. വിദൂരമായ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്ത് നിന്നും എത്തിയ അക്രമണകാരികൾ ക്രിസ്തുമതാനുയായികളായിരുന്നു. അവരുടെ ആക്രമണവും കേവലം രാജനൈതികമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവും മതപരവും കൂടിയായിരുന്നു. ഈ ആക്രമണകാരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ അസഹിഷ്ണുക്കളും തീവ്രനിലപാടുകാരുമായിരുന്നു മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ കപട നീതിക്കാരും! അയലത്ത് നിന്നു വന്നവരുടെ രീതി താടകയുടേതായിരുന്നു. അകലെ നിന്നെത്തിയവരുടേത് പൂതനയുടേതും. ഫലത്തിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും അപകടകാരികൾ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ പ്രാചീനദേശത്തെ സ്ത്രീ സമൂഹത്തിനുമേൽ ഈ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും പ്രഭാവമെന്തായിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കിവിടെ ചിന്തിക്കാം.

അയൽപക്കത്തുനിന്ന് എത്തിയ ആക്രമണകാരികളുടെ സ്വഭാവം സ്ത്രീകളെ അപഹരിക്കൽ, അവരെ ബലാത്കാരം ചെയ്യൽ, അടിമയാക്കൽ, അവരുടെ വില്പനമുതലായവയായിരുന്നു. സ്വന്തം രാജ്യങ്ങളിലെ മുഖ്യനഗരങ്ങളിൽ അവർ ഭാരതീയ സ്ത്രീകളെ വിൽക്കാനുള്ള കമ്പോളങ്ങൾ പോലും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ചെറിയ പെൺകുട്ടികൾ പോലും ഈ കൊടിയ വിപത്തിനാൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ഇവിടത്തെ ദേശീയ സമാജത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് അഭൂതപൂർവ്വമായ വിഷുചികയുടെ അനുഭവമായിരുന്നു. സമാജത്തിലെ ബുദ്ധിശീലരായ ആളുകളുടെ നിസ്സഹായവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ളവായ പൊട്ടിത്തെറിയുടെ രൂപത്തിലുള്ള സൂക്തം "സൗന്ദര്യവതിയായ ഭാര്യ ശത്രു" എന്നായിരുന്നു. പൗരാണിക കാലത്ത് രൂപവതിയായ ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ അഭിമാനമായിരുന്നു. പക്ഷെ, ഇപ്പോഴതൊരു ആപത്ശങ്കക്ക് കാരണമായി. താങ്ങാൻ പറ്റാത്തതായി മാറി. സ്ത്രീയുടെ രക്ഷ നിർവ്വഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഇത് സമാജത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വലിയൊരു ചോദ്യ ചിഹ്നമായി! സമാജത്തിന് 'കൂർമന്യായം' സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു ആമ ആപത് ശങ്കയുണ്ടാവുമ്പോൾ അതിന്റ തലയും നാലുകാലുകളും തന്റെ പുറംതോടിനകത്തേക്ക് പിൻവലിച്ച് സ്വന്തം സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുന്നു. അതിനെയാണ് കൂർമന്യായം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് അത് ആത്മസംരക്ഷണത്തിനുള്ള സഹജമായ ഉപായമാണ് മതാന്ധരും കാമാന്ധരുമായ ആക്രമണകാരികളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പരാധീനതയിൽ കഴിയുന്ന ഹിന്ദുസമൂഹത്തിന് മാർഗ്ഗം തേടേണ്ടിവന്നു. പരാജയപ്പെട്ട സമാജത്തിന് സ്ത്രീയെ രഹസ്യമായി വീടിനകത്ത് നിർത്തേണ്ടിവന്നു മുഖപടം ധരിക്കുന്നത് പതിവായി.

സ്ത്രീകൾ സ്വതന്ത്രമായി ഒത്തുകൂടുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും വിരളമായി. വിവാഹങ്ങൾ സൂര്യാസ്തമയത്തിന് ശേഷം നടത്താൻ തുടങ്ങി. നഗരപ്രദക്ഷിണം നിർത്തലാക്കി. രജസ്വലയാകുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ മകളെ നിശ്ചിതവരന് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. വിവാഹനിശ്ചയം രഹസ്യമായി നടത്തി. വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് വധുവരന്മാർ പരസ്പരം കാണുന്നത് അപ്രായോഗികമായിത്തോന്നി. ബാല വിവാഹവും ശിശുവിവാഹവും ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം സ്ത്രീവിദ്യഭ്യാസം തടയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സാംസ്കാരിക കലകൾ വേദികളിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരം പെൺകുട്ടികൾക്ക് നഷ്ടമായി. ക്രമേണ നൃത്തവും നർത്തനവും കുലീനകളായ സ്ത്രീകൾക്ക് നിഷിദ്ധമായി. സംഗീതശാസ്ത്രം മാത്രമാണ് ഈ പ്രക്രിയയിൽ പെടാതെ സുരക്ഷിതമായി നിലനിന്നത്. അത് വീടിന്റെ മുറിയുടെ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ മാത്രം പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുമെന്നതിനാൽ ഇതുകൊണ്ട് പുറമെ ഉള്ളവരിൽ നിന്ന് ആപത്തുണ്ടാവില്ലെന്നതായിരുന്നു കാരണം. അങ്ങനെപൊതുവേദികളിലെ കാര്യപരിപാടികൾ പിറകോട്ടു പോവുകയും വീട്ടിൽ നടക്കുന്ന വൈയ്യക്തിക പരിപാടികൾ സക്രിയമാവുകയും ചെയ്തു.

പീഡിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹം നിലനിർക്കണമെന്ന ശാഠ്യത്തോടെ പരമ്പരാഗതമായ ഉത്സവങ്ങൾ സമാജാനുകൂലമായി എപ്രകാരം മാറ്റിയെടുക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്ക് കാണാനാകുന്നു. ശ്രാവണ പൗർണമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മതപരമായ ഉത്സവമാണ് രക്ഷാബന്ധൻ. രാഖിയുടെ രക്ഷണക്ഷമതക്ക് ഊന്നൽ കൊടുത്തുകൊണ്ട് ശ്ലോകം പറയുന്നു: 'മഹാബലി ദാനവേന്ദ്ര രാജാവിന് ഇത് ബന്ധിച്ചിരുന്നു എന്നതിനാൽ ഞാൻ ഇത് അങ്ങയ്ക്ക് ബന്ധിക്കുന്നു. ഈ രക്ഷ എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങയെ രക്ഷിക്കും. അത് നിരന്തരം അണിഞ്ഞിരിക്കണം.''42 ബലിരാജാവിന്റെ മണിബന്ധത്തിൽ വ്രതധരിയായ മഹാറാണി ജപിച്ച രാഖി കെട്ടിയിരുന്നു. അതിനെമാതൃകയാക്കിയാണ് ഉത്സവം ആരംഭിച്ചത്. ആരംഭത്തിൽ സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ ഭാര്യയാണ് ബന്ധിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് സമാജത്തിന്റെ ആവശ്യം മുൻനിർത്തി ബന്ധിക്കുന്നവനും ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന് മാറ്റം വന്നു. ഇപ്പോൾ ഭ്രാതൃത്വത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ് ഈ ഉത്സവം നൽകുന്നത്. രക്ഷണീയായ സ്ത്രീ ഏതൊരു പുരുഷന് രാഖി ബന്ധിക്കുന്നുവോ അയാൾ ആ സ്ത്രീയുടെ രക്ഷകനായ സഹോദരനായിത്തീരും. ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഉത്സവം സഹോദരീ-സഹോദരന്മാരുടേതായി മാറി. സമാജത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയതോടെ ആ ഉത്സവം കൂടുതൽ വ്യാപകമായിത്തീർന്നു. ഉത്സവത്തിന്റെ സന്ദേശം കുടുംബ സുരക്ഷയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കാതെ സമാജസുരക്ഷയുടേതായി മാറി. അങ്ങനെ. കുടുംബ ഉത്സവം സമാജ ഉത്സവമായിത്തീർന്നു.

സമാജത്തിന്റെ ഈ സങ്കോച കാലത്തും സ്ത്രീ അവഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. അവളുടെ ജീവിതം ഏകാന്ത തടവുകാരിയുടേത് പോലെയായില്ല. ഹിന്ദുവിന്റെ കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായമാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്. ജന്മിഭവനം, കൊട്ടാരം, ധാരാളം വീടുകളുള്ള വളപ്പ്, തറവാട്, നാലുകെട്ട് മുതലായവയായിരുന്നു ആ കാലത്തെ താമസവ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോഴത്തെ ഫ്ളാറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു അവ. ഇന്ന് നാം കൊച്ചുകുടുംബത്തെ അണുകുടുംബം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നപോലെ അക്കാലത്ത് ജന്മിഭവനത്തിലെ (പാദവലി) കുടുംബത്തെ അണുകുടുംബമായാണ് കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. ഓരോ കുടുംബത്തിലും 100-150 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുറത്ത് പോകാൻ

സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് അവിടെ നിർഭയമായി, വിലക്കുകൾ കൂടാതെ സഹജമായ രീതിയിൽ കഴിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഓരോ ജാതിയിലും വിഭാഗത്തിലും പെട്ടവരുടെയും ജീവിതം അവരവരുടെ രീതിയും സമ്പ്രദായവുമനുസരിച്ച് മുന്നോട്ടുപോയി. തൽഫലമായി ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജാതിയുടെ പിടിമുറുകി. സമാജജീവിതം ചെറിയൊരു വൃത്തത്തിലേക്ക് ഒതുങ്ങി. എന്നാൽ, സമാജം പതിവുരീതികളുടെ വരുതിയിലായെങ്കിലും സമഗ്ര ഹിന്ദുസമാജവും സുരക്ഷിതമായി നിലനിന്നു.

മതാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നിലനിർത്താൻ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിക്കേണ്ടിവന്നു. കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഈ സമയത്ത് പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ വികസിതമായി. ഓരോ സമൂഹവും അവരുടെ തനതായ സാഹിത്യം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. അതതു ഭാഷകളിൽ ഭക്തിപൂർണമായ കീർത്തനങ്ങളും ഭജനകളും ചൊല്ലാനാരംഭിച്ചു. അവനവന്റെ സ്ഥലത്ത് അതിന് ആവശ്യമായ അവസരവും ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. സ്ത്രീകളും പങ്കെടുത്ത് തുടങ്ങി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഈ പരാധീനതയുടെ കാലത്തും ഹിന്ദുസമാജത്തിൽ അനേകം സാധികൾ ഉണ്ടായി. ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സന്ന്യാസിമാരുടെയും സിദ്ധപുരുഷന്മാരുടെയും നിരയിൽ അവരും സ്ഥാനം നേടി. കാശ്മീരിലെ സന്ത് ലല്ലേശ്വരി, രാജസ്ഥാനിലെ സന്ത് സോഢീ നാർത്ഥാ, സഹജോബായി, ദയാബായി, ഫൂലിബായി, മീരാബായി, ഗുജറാത്തിലെ ലീരൽബായി, മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ജനാബായി, മുക്താബായി, ഭക്തിൻ കാൻഹോപാത്രാ, ബഹിണാബായി, കോൽഹാപൂർ വേണാബായി, കർണാടകത്തിലെ അക്കാ മഹാദേവി തുടങ്ങിയ വിഭൂതികൾ നമ്മെ വേദകാലത്തെ ഋഷികമാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. രാജനൈതിക അടിമത്തത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലും ഹൈന്ദവ ആദ്ധ്യാത്മികയുടെ വെളിച്ചം ജനങ്ങൾക്ക് വഴികാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റൊരുദാഹരണം ലോകചരിത്രത്തിൽ കാണാനാവില്ല. നഷ്ടപ്പെട്ട രാജനൈതികാധികാരം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ റാണി അഹല്യ, ദുർഗ്ഗാവതി മുതലായ വീരാംഗനകൾ രണാങ്കണത്തിൽ പാടിവീണു.

ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് ആദിശങ്കരാചാര്യർ ദർശനത്തിന്റെ തലത്തിൽ സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വൈദിക തത്വത്തെ പുനരാവർത്തിച്ചത്. അദ്ദേഹം സൗന്ദര്യലഹരിയിൽ പറഞ്ഞു: "ശിവൻ ശക്തിയോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നിടത്തോളം മാത്രമേ ശക്തനായിരിക്കാനാകൂ. ശക്തിയുമായുള്ള സംയോഗത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ശിവന് ഒന്നിളകാൻപോലുമാവില്ല."43 ബൃഹദാരണ്യകത്തിലെ 'അർദ്ധവൃഗലം' എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പുനരുക്തി! ഈ ജ്ഞാനം തന്നെയാണ് സനാതനരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഹൃദയസ്പന്ദനമായി നിലനിന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഇതിൽ നിന്നും ചേതനയുൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ഇത്രയധികം സാധ്വികൾ രാഷ്ട്രീയ ചക്രവാളത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തത്.

തുടരും

സൂചിക:

42. യേന ബദ്ധോ ബലീ രാജാ ദാനവേന്ദ്രോ മഹാബലഃ
തേനതാം പ്രതിബധ്നാമി രക്ഷോ മാ ചല മാ ചല
(ശബ്ദ കല്പദ്രുമം IV - പുറം 79)

43 ശിവഃ ശക്ത്യാ യുക്തോ യദി ഭവതി ശക്തഃ പ്രഭവിതും
ന ചേദേവം ദേവോ ന ഖലു കുശലഃ സ്പന്ദിതുമപി
(സൗന്ദര്യ ലഹരി)

MATRIMONIAL COLUMN

Name: DR SUPRATHIMA SARITHA R SHENOY (SUPRATHIMA SHENOY) Dob & Age : 25-05-1995 25 Yrs , Star, Rasi : Revathi(3rd Part) ,Meena Rasi, Q : Doing Second Year Mds (oral And Maxillofacial : Surgery) In Mysore . : Done Bds (Manipal University, Mangalore Campus) Food Habit : Vegeterian, Ht, Complexion : 162cm, Fair Religion & Caste : Hindu, Gsb : Konkani, Gothra & Kuladevatha : Kaundanya, Sree Lakshmy Narayan Sree Ramnath- : Santheri Kamakshi (Ramnathy) Goa. Residencial Address : Sreelakshmi, Near N S S Karayogam Hall, Puthiya :Road, South Eroor, Tripunithura, Ernakulam Dt. 682306, Ph: 0484-2780487

Preferance : Doctors/well Qualified-well Settled Professionals With Postgraduation With Good Nature , Teetotaller.

Contact Numbers : 9496119165 (Father) : 9895348109 (Mother)

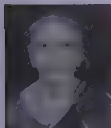
NEW LIFE MEMBER

Shri. V.VISHWAS RAO
13/1, Sri Sai Meadows
Flat 202, 4th Main
6th Cross, MLA Layout
RMV 2nd Stage
BENGALURU - 560 094

जनन

Smt S. SREENITHA , wife of Shri. Goutham R. Mallya, a Life Member of the Sabha gave birth to a baby boy on 9th June 2020. The Child has been named " SREENIKESH".

देहांत

VINODA KULUR NAYAK (79),wife of late Manoranjan Kulur Nayak, passed away on 29th July 2020. She is survived by her sons, Shri. Mahesh Kulur Nayak, Shri. Gireesh Kulur Nayak, daughter, Smt. Sreelakshmi Shenoy, daughters in law, Smt. Savitha M. Kulur, Smt. Vineetha G. Kulur and son in law, Shri. Narasimha Shenoy (Kanhangad).

We offer heartfelt condolenses to the bereaved family members

खास दीस

SEPTEMBER 2020

13 Sunday	Ekadashi
14 Monday	Harivaasaram till 8.50 am
16 Wednesday	Kanya Samkramanam
17 Thursday	Mahalaya Amaavasi, Sarva Pithra Shraadham Bhaadrapada Maasa Varsha Rithu Avasaanam
18 Friday	Adhika Ashwija Maasa Aarambham Sharad Rithu Asrambham
21 Monday	Panchami Naagabhisheka pooja
27 Sunday	Ekadashi

OCTOBER 2020

1 Thursday	Pournami
5 Monday	Sankashta Chathurthi, Chandrodayam at 8.44 pm
13 Tuesday	Ekadashi
16 Friday	Amaavasi Adhika Ashwija Maasa Avasaanam
17 Saturday	Nija Ashwija Maasa Aarambham NAVARATHRI AARAMBHAM, Thula Samkramanam
21 Wednesday	SHARADA POOJA, Lalitha Panchami
23 Friday	DURGAASHTAMI
24 Saturday	MAHANAVAMI, Ayudha pooja
25 Sunday	VIJAYADASAMI
26 Monday	VIDYAARAMBHAM
27 Tuesday	Ekadashi
31 Saturday	Navanna Pournami

आभारः श्री पाण्डुरंगा ट्रस्ट्

Printed & Published by K Surendra Rao, Sooraj Jewellers, Kamath Lane, Calicut-673 001
for Samyuktha Gowd Saraswath Sabha, Calicut, Ph: 2701420,
Editor: K. Surendra Rao (Editor responsible for selection of news under the PRB Act.)
Printed at Kamala Offset, Calicut.

RNI No. 29569/79

SARASWATHVANI

Registered No: KL / CT / 104/ 2018-2020
Date of Publication: 01-09-2020